



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 273

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 aprilie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 225 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (5) și art. 100 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	2-3
Decizia nr. 234 din 4 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. 2 din Codul de procedură civilă	4-5
Decizia nr. 247 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. 3 teza finală din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare	5-6
Decizia nr. 248 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic	7-8
Decizia nr. 249 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 lit. a), b) și c), art. 249 alin. (1), (2) și (4), art. 251—256, art. 258—261 și ale art. 263—265 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	8-10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
493. — Ordin al ministrului sănătății publice privind aprobarea Normelor de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de manager, persoană fizică, din spitalele publice.....	11-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 225 din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (5) și art. 100 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (5) și art. 100 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Kader Ahmed Marzouk în Dosarul nr. 4.810/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Arată că, în ceea ce privește dispozițiile art. 93 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, Curtea are deja o jurisprudență care nu se impune a fi modificată în prezenta cauză. Cu privire la dispozițiile art. 100 alin. (8) din ordonanța de urgență, precizează că sunt constituționale, măsura luării în custodie publică nefiind o măsură privativă de libertate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.810/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (5) și art. 100 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Kader Ahmed Marzouk într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii formulate de Autoritatea pentru Străini (actualul Oficiu Român pentru Imigrări) de prelungire a duratei de luare a sa în custodie publică.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, cu privire la dispozițiile art. 100 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, că sunt lipsite de precizie și previzibilitate, întrucât nu stabilesc durata maximă pentru care străinul poate fi luat în custodie publică pentru nerespectarea

obligației prevăzute la art. 100 alin. (6) din ordonanța de urgență, nu prevăd cui revine competența luării acestei măsuri și nici nu reglementează procedura prin care aceasta poate fi prelungită, în măsura în care o asemenea prelungire ar fi posibilă. De aceea, consideră că textul de lege criticat constrânge magistratul să se substituie legiuitorului, încalcând astfel principiul prevăzut de art. 1 alin. (4) din Constituție. În susținerea acestor afirmații, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 189/2006 și nr. 647/2006.

În ceea ce privește dispozițiile art. 93 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, arată că încalcă dreptul constituțional la apărare, în măsura în care dispozițiile criticate nu reglementează o procedură clară de prelungire a perioadei de luare în custodie publică, precum și prin limitarea duratei procedurii. Se apreciază că textul este contrar dreptului la apărare și liberului acces la justiție, aducând și o gravă atingere independenței justiției, prin aceea că soluția prelungirii custodiei publice este impusă instanței prin lege.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestei opinii, invocă deciziile Curții Constituționale nr. 276/2005 și nr. 772/2006. Precizează că în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt prevăzute în mod expres atât condițiile în care se acordă prelungirea duratei de luare în custodie, cât și perioada maximă pentru care instanța de judecată poate dispune aplicarea acestei măsuri.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege ce constituie obiect al excepției sunt constituționale. Arată că interesele nelegitime nu pot fi ocrotite, ele fiind contrare legalității și statului de drept, astfel că prelungirea duratei de luare în custodie a străinilor are scopul de a împiedica străinii a căror ședere pe teritoriul țării este ilegală de a se sustrage de la măsurile de returnare dispuse împotriva lor de autoritățile române.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 93 alin. (5) și art. 100 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 93 alin. (5): „(5) *Prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor prevăzuți la alin. (2) care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30 de zile se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Oficiului Român pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este irevocabilă.*”

— Art. 100 alin. (8): „(8) *În situația nerespectării obligațiilor prevăzute la alin. (6) sau (7) poate fi dispusă măsura luării în custodie publică a străinului.*”

Prevederile alin. (6) și (7) ale art. 100 stabilesc obligația străinului de a se prezenta lunar sau ori de câte ori este chemat la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări care i-a acordat tolerarea și să anunțe orice schimbare a reședinței, precum și de a obține de la aceasta aprobarea prealabilă pentru orice deplasare în afara razei de competență.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 21 care garantează accesul liber la justiție,

art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 care statuează principiile în conformitate cu care se înlăptuiește justiția. De asemenea, autorul excepției susține că sunt încălcate și dispozițiile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la respectarea vieții private și de familie, care garantează dreptul la libertate și siguranță.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor art. 93 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 s-a mai pronunțat prin mai multe decizii, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași texte din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 773 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.009 din 19 decembrie 2006, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile amintite nu contravin art. 21, art. 24 sau art. 124 alin. (2) din Constituție, în cadrul procedurii de prelungire a duratei de luare în custodie publică a străinilor care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României, fiind-le acestora garantate exercitarea dreptului la apărare și accesul liber la justiție ale pârâtului, iar judecătorul va hotărî în mod deliberat și în urma analizării tuturor probelor administrate în proces.

Curtea observă că dispozițiile art. 100 alin. (8) din ordonanța criticată conțin o măsură de sancționare a străinilor care nu au respectat obligațiile ce le reveneau pe timpul cât rămânerea pe teritoriul României le-a fost tolerată de autoritățile române. Luarea în custodie publică este, așadar, într-o asemenea situație, consecința comportamentului culpabil al străinului, care a ignorat obligațiile impuse, nesocotind astfel prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, care instituie obligativitatea respectării legilor, fără a distinge între cetățenii români și străini ori apatrizi. În ceea ce privește omisiunile de reglementare pe care le semnalează autorul excepției, Curtea constată că nu le poate complini, această interdicție rezultând din dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93 alin. (5) și art. 100 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Kader Ahmed Marzouk în Dosarul nr. 4.810/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 234

din 4 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. 2
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 7.016/99/2006 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către autorul excepției, prin care, pe de-o parte, solicită un nou termen de judecată, întrucât este plecat din țară, iar, pe de altă parte, solicită trimiterea întregului dosar de la Tribunalul Iași.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, fiind la al doilea termen de judecată, nu este de acord cu o nouă amânare. Cu privire la cealaltă solicitare, consideră că nu se impune trimiterea altor dosare către Curtea Constituțională.

Curtea, ținând cont de prevederile art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă și având în vedere că la dosarul Curții Constituționale este atașat Dosarul nr. 7.016/99/2006, respinge cererea formulată de autorul excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.016/99/2006, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 238 alin. 2 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de Emil Balaure în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate încalcă dreptul la un proces echitabil, în condițiile în care încheierile nu pot fi atacate decât odată cu fondul.

Tribunalul Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, legiuitorul urmărind îndeplinirea cu celeritate a actului de justiție, soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și înlăturarea abuzului de drept.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar dispozițiile criticate constituie o garanție a aplicării principiului judecării cauzei în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate nu aduc atingere accesului liber la justiție, dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 238 alin. 2 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Încheierea dată în timpul judecării unei pricini nu poate fi atacată decât odată cu fondul.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că susținerile autorului excepției sunt neîntemeiate, deoarece, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, procedura de judecată este stabilită prin lege, evident, cu respectarea prevederilor și principiilor constituționale.

Dispozițiile procedurale criticate stabilesc că, atunci când asigurarea probelor în procesul civil se cere pe cale incidentală — în timpul judecării unei pricini —, încheierea dată de instanța de judecată se poate ataca numai odată cu hotărârea dată asupra fondului. Aceste dispoziții nu încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece toate actele procesuale care urmează încheierii la care se referă textul atacat se efectuează cu respectarea garanțiilor prevăzute de lege pentru toate părțile din litigiu.

Totodată, Curtea reține că reglementarea criticată împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie astfel la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 238 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 7.016/99/2006 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 247

din 6 martie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. 3 teza finală
din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. 3 teza finală din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, excepție ridicată de Vasile Nistor în Dosarul nr. 6.803/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public arată că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției, întrucât nu interzice comunicarea ordinului de trecere în rezervă. De asemenea, consideră că aspectele invocate de autorul excepției țin de modul de aplicare a textului de lege criticat în speță, urmând ca instanța de judecată să soluționeze aceste probleme. În final, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.803/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. 3 teza finală din Legea nr. 85/1995 privind statutul cadrelor militare.** Excepția a fost ridicată de Vasile Nistor într-o cauză în contencios administrativ.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este contrar prevederilor art. 16, art. 21 și art. 24 alin. (1) din Constituție, în măsura în care nu permite comunicarea ordinului de trecere în rezervă persoanelor nemulțumite de această măsură, actul administrativ fiind clasificat ca secret de stat. În legătură cu acestea, arată că ordinul prin care a fost trecut în rezervă a fost calificat ca secret de stat și nu i s-a comunicat, astfel că nu a putut să cunoască motivele trecerii în rezervă pentru a le putea contesta.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal arată că textul de lege criticat este constituțional, iar situația de fapt creată de clasificarea ordinului de trecere în rezervă ca „secret” și necomunicarea lui este o chestiune ce ține de fondul cauzei și care va fi apreciată de instanța de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că aspectele invocate de autorul excepției nu țin de însăși constituționalitatea textului de lege criticat, ci de interpretarea și aplicarea coroborată a unor texte legale, respectiv prevederile Legii nr. 80/1995 și cele ale Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate. Așa fiind, revine competenței instanței de judecată să soluționeze aceste aspecte, iar nu Curții Constituționale, care nu se poate pronunța asupra problemelor de aplicare a legii.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 85 alin. 3 teza a doua din Legea nr. 80/1995 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 85 alin. 3 teza finală din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 20 iulie 1995, dispoziții potrivit cărora, „*Până la comunicarea ordinului de trecere în rezervă,*

cei în cauză sunt obligați să-și îndeplinească atribuțiile funcțiilor în care sunt încadrați, precum și toate îndatoririle ce le revin.”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar următoarelor dispoziții constituționale: art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în opinia autorului excepției, art. 85 alin. 3 teza a doua din Legea nr. 80/1995 este neconstituțional, în măsura în care, fiind calificat „secret de stat”, nu permite comunicarea ordinului de trecere în rezervă persoanelor nemulțumite de această măsură și eventuala contestare a motivelor care au stat la baza emiterii ordinului.

Față de acestea, Curtea reține că alin. 3 al art. 85 din Legea nr. 80/1995 reglementează, în ansamblul său, ipoteza trecerii în rezervă în condițiile alin. 1 lit. h) din același articol, respectiv în cazul demisiei, iar textul de lege criticat se referă la obligațiile ce revin ofițerilor, maiștrilor militari sau subofițerilor în activitate care și-au înaintat demisia, prevăzând că, până la comunicarea ordinului de trecere în rezervă, aceștia sunt obligați să-și îndeplinească atribuțiile funcțiilor în care sunt încadrați, precum și toate îndatoririle ce le revin.

Aceste dispoziții de lege nu conțin nicio interdicție privind comunicarea ordinului de trecere în rezervă, ci, din contră, se referă în mod expres la aceasta, moment de care leagă încetarea obligației de a îndeplini atribuțiile de serviciu.

Prin urmare, Curtea observă că, în realitate, aspectele invocate de autorul excepției se sprijină pe modul în care, în speță, au fost interpretate și aplicate aceste dispoziții de lege de către instanța de judecată. Aceste aspecte nu constituie însă probleme de constituționalitate de competența instanței de contencios constituțional, ci revin spre soluționare instanței de judecată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. 3 teza finală din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, excepție ridicată de Vasile Nistor în Dosarul nr. 6.803/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 248

din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (2)
din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Casa Județeană de Pensii Maramureș în Dosarul nr. 3.161/100/2007 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.441D/2007, nr. 1.442D/2007 și nr. 1.779D/2007, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997, excepție ridicată de Casa Județeană de Pensii Maramureș în dosarele nr. 3.160/100/2007, nr. 3.153/100/2007, respectiv nr. 4.262/100/2007 ale Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a Dosarelor nr. 1.440D/2007, nr. 1.441D/2007, nr. 1.442D/2007 și nr. 1.779D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarelor nr. 1.441D/2007, nr. 1.442D/2007 și nr. 1.779D/2007 la Dosarul nr. 1.440D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că textul de lege criticat se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără privilegii sau discriminări.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 1 octombrie 2007 și 26 noiembrie 2007, pronunțate în Dosarele nr. 3.161/100/2007, nr. 3.160/100/2007, nr. 3.153/100/2007 și nr. 4.262/100/2007, **Tribunalul Maramureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic.** Excepția a fost ridicată de Casa Județeană de Pensii

Maramureș cu prilejul soluționării unor cauze civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât prevede un quantum al ajutorului de deces mai mare decât cel reglementat prin Legea nr. 19/2000, astfel că se instituie un privilegiu în raport cu ceilalți asigurați din sistemul public de pensii.

Tribunalul Maramureș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că acordarea unui ajutor în caz de deces al cadrului didactic la nivelul a cinci salarii nu reprezintă o discriminare, dar, impunându-se ca plata acestui ajutor să se facă din bugetul asigurărilor sociale de stat, constituie o discriminare pentru toți ceilalți angajați care desfășoară o activitate în baza unui raport de muncă, întrucât fondul asigurărilor sociale de stat se constituie în baza Legii nr. 19/2000 din contribuțiile datorate de persoanele prevăzute la art. 5 din lege.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că tratamentul juridic diferențiat este justificat, fiind instituit de legiuitor în considerarea situației diferite în care se află personalul didactic față de alte categorii de persoane. Totodată, atât timp cât reglementarea dedusă controlului de constituționalitate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituția României nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 sunt constituționale. În acest sens, arată că principiul egalității în drepturi nu presupune uniformitate și se aplică la situații egale, iar în cazul situațiilor diferite în care se află anumite categorii de cetățeni se justifică soluții legislative diferite, fără a fi considerate ca fiind discriminatorii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997, dispoziții potrivit cărora, „*În caz de deces al unui cadru didactic sau didactic auxiliar, cuantumului ajutorului acordat celor îndreptățiți este de cinci salarii ale persoanei decedate, din bugetul asigurărilor sociale*”.

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar art. 16 alin. (1) din Constituție care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 reglementează cuantumului ajutorului de deces acordat celor îndreptățiți în cazul decesului unui cadru didactic sau didactic auxiliar, drept ce face parte din categoria drepturilor de asigurări sociale. Potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, „*Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege*”. Astfel, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul, condițiile și limitele acordării acestui drept, putând ca, în considerarea unor situații obiectiv diferite, să instituie un

tratament juridic diferențiat, fără a contraveni astfel dispozițiilor constituționale ce consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor. În acest sens, în acord cu cele statuate în mod constant în jurisprudența sa, Curtea reține că principiul egalității în drepturi nu înseamnă omogenitate, situații de fapt obiectiv diferite justificând instituirea unui tratament juridic diferențiat.

În situația supusă examinării, Curtea constată că legiuitorul a reglementat, într-adevăr, un regim juridic diferit sub aspectul cuantumului ajutorului de deces în cazul cadrelor didactice în raport cu categoriile socio-profesionale care se supun prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000. Curtea apreciază însă că această diferență de tratament se sprijină pe considerentele pe care le-a avut în vedere legiuitorul pornind de la complexitatea, responsabilitatea și importanța pentru societate a activității personalului didactic și didactic auxiliar. De altfel, după cum arăta chiar autorul excepției în motivarea sa, cuantumului ajutorului de deces este diferit față de cel stabilit prin Legea nr. 19/2000 și în cazul altor categorii socio-profesionale, așa cum sunt funcționarii publici sau judecătorii și procurorii.

Având în vedere aceste considerente, Curtea reține că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în drepturi.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Casa Județeană de Pensii Maramureș în Dosarele nr. 3.161/100/2007, nr. 3.160/100/2007, nr. 3.153/100/2007 și nr. 4.262/100/2007 ale Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 249
din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 lit. a), b) și c), art. 249 alin. (1), (2) și (4), art. 251—256, art. 258—261 și ale art. 263—265 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 lit. a), b) și c), art. 249 alin. (1), (2) și (4), art. 251—256, art. 258—261 și ale art. 263—265 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Nica Leon în Dosarul nr. 7.711/300/2005 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsește partea Consiliul Local al Sectorului 2 București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției depune la dosar un înscris.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, raportat la obiectul cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, în cauză au incidență doar dispozițiile art. 248 lit. c), art. 261, art. 263, art. 264 și art. 265 din Codul fiscal și pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate care privește celelalte texte de lege criticate. Referitor la celelalte dispoziții de lege criticate, arată că acestea sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții concretizată în Decizia nr. 159/1998 și Decizia nr. 373/2003.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 7.711/300/2005, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 lit. a), b) și c), art. 249 alin. (1), (2) și (4), art. 251—256, art. 258—261 și ale art. 263—265 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.** Excepția a fost ridicată de Nica Leon cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 3.894 din 8 mai 2006, pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București în Dosarul nr. 7.711/300/2005, având ca obiect contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate care reglementează impozitele pe clădiri, pe teren și pentru mijloacele de transport sunt contrare art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și (2), art. 44, art. 47, art. 52, art. 53, art. 54, art. 57, art. 135 alin. (2) lit. f), art. 139 și art. 154 din Constituție. În acest sens, arată că instituirea unor impozite asupra proprietății este contrară dreptății, este discriminatorie — întrucât nu se aplică tuturor cetățenilor în mod egal, iar pentru stat nu există obligația de a plăti impozite asupra proprietății sale — restrânge dreptul de proprietate, reduce nivelul de trai și condițiile necesare pentru creșterea calității vieții. De asemenea, consideră că sistemul de impunere este anacronic și păgubitor, iar judecătorii ar trebui să își manifeste fidelitatea față de țară prin apărarea drepturilor, libertăților și intereselor cetățenilor. În același timp, arată că plătește o serie de servicii pentru utilizarea bunurilor sale, respectiv a autoturismelor, pentru a mai plăti și impozit pentru acel bun. În plus, impozitele sunt stabilite arbitrar, fără a ține cont de prețul real plătit pentru achiziționarea autoturismelor sau de caracteristicile tehnice ale acestora. Mai susține și că cei care au adoptat Codul fiscal au făcut-o fără bună-credință, contrar art. 57 din Constituție. În sfârșit, accentuează că dispozițiile de lege criticate sunt contrare moralei și bunului-simț, contravenind astfel art. 154 din Constituție.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care arată că niciunul dintre drepturile invocate de autorul excepției nu are caracter absolut, iar exercitarea lor trebuie să se facă cu bună-credință și în scopurile în care acestea au fost statuate. De asemenea, arată și că atributul statului pentru stabilirea impozitelor și taxelor datorate de contribuabili se circumscrie dispozițiilor art. 53 din Constituție, nefiind în contradicție cu restrângerile permise de acest text constituțional.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată și arată că dreptul statului de a stabili taxe și impozite este unul absolut, pe el clădindu-se întreaga construcție bugetară din care sunt asigurate toate lucrările de

interes național, apărarea și securitatea țării, serviciile sociale etc. Astfel, niciun stat nu poate exista și funcționa fără un buget alimentat din taxele și impozitele plătite de cetățenii săi.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 248 lit. a), b) și c), art. 249 alin. (1), (2) și (4), art. 251—256, art. 258—261 și ale art. 263—265 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste dispoziții de lege reglementează:

— din titlul IX „*Impozite și taxe locale*”, cap. I „*Dispoziții generale*”: art. 248 lit. a), b) și c) „*Impozite și taxe locale*”;

— din titlul IX „*Impozite și taxe locale*”, cap. II „*Impozitul și taxa pe clădiri*”: art. 249 alin. (1), (2) și (4) „*Reguli generale*”, art. 251 „*Calculul impozitului pentru persoane fizice*”, art. 252 „*Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri*”, art. 253 „*Calculul impozitului datorat de persoanele juridice*”, art. 254 „*Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor*”, art. 255 „*Plata impozitului*”;

— din titlul IX „*Impozite și taxe locale*”, cap. III „*Impozitul și taxa pe teren*”: art. 256 „*Reguli generale*”, art. 258 „*Calculul impozitului*”, art. 259 „*Dobândiri și transferuri de teren, precum și alte modificări aduse terenului*”, art. 260 „*Plata impozitului*”;

— din titlul IX „*Impozite și taxe locale*”, cap. IV „*Taxa asupra mijloacelor de transport*”, art. 261 „*Reguli generale*”, art. 263 „*Calculul taxei*”, art. 264 „*Dobândiri și transferuri ale mijloacelor de transport*”, art. 265 „*Plata taxei*”.

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale: art. 1 alin. (3), în care se arată că demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 referitor la exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții, art. 139 referitor la impozite, taxe și alte contribuții și art. 154 privind conflictul temporal de legi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că obiectul cauzei în care aceasta a fost ridicată se referă la anularea unui titlu executoriu privind taxe și impozite datorate pentru autoturismele ce sunt proprietatea autorului excepției, titlu ce are ca temei obligația legală instituită în materie fiscală pentru achitarea taxelor și impozitelor către bugetul de stat sau local.

Așa fiind, dispozițiile de lege criticate de autorul excepției care au ca obiect de reglementare impozitul și taxa pe clădiri și impozitul și taxa pe teren nu au incidență în cauză. Prin urmare,

potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, care prevăd că instanța de contencios constituțional „*decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 248 lit. a) și b), art. 249 alin. (1), (2) și (4), art. 251—256 și ale art. 258—260 din Codul fiscal este inadmisibilă.

Urmează, în consecință, a fi analizate sub aspectul constituționalității doar prevederile art. 248 lit. c), art. 261, 263, 264 și 265 din Codul fiscal.

Astfel, în ceea ce privește susținerea potrivit căreia aceste texte de lege ar fi contrare art. 16 din Constituție, întrucât nu s-ar aplica în mod egal tuturor cetățenilor, unele categorii beneficiind de scutiri, Curtea reține, în acord cu cele statuate și prin Decizia nr. 159 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 4 februarie 1999, că „excepția, prin lege, de la plata unor impozite și taxe a unor categorii de persoane fizice ori juridice sau a anumitor activități sau bunuri nu poate să fie considerată, prin ea însăși, ca neconstituțională. Dimpotrivă, excepția de la impozite și taxe ori stabilirea unor reduceri în această materie reprezintă o practică legislativă curentă care corespunde fie necesității de ocrotire a unor subiecte de drept, fie unor rațiuni economice”.

De asemenea, după cum s-a statuat și prin Decizia nr. 373 din 2 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 13 noiembrie 2003, Curtea reține că „Susținerea privind instituirea unei inegalități în drepturi între cetățeni și autoritățile publice este neîntemeiată. Principiul egalității prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create”.

Cu același prilej s-a arătat și că autoritățile publice — creditorii bugetari — pot fi scutiți de la plata unor impozite și taxe, întrucât, pentru a putea funcționa, sunt finanțate de la bugetul de stat, „iar taxele respective se fac venit tot la bugetul

de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget”.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia așezarea unui impozit asupra mijloacelor de transport ar constitui o restrângere a dreptului de proprietate, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este un drept absolut. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. Datoria fiecărui cetățean de a contribui prin taxe și impozite la cheltuielile publice nu poate fi privită ca o expropriere, așa cum susține autorul excepției, ci ca una ce derivă din prevederile art. 56 alin. (1) din Constituție potrivit cărora „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”. În acest sens, trebuie avut în vedere că încasarea impozitelor și taxelor constituie sursa principală de venituri a statului, venituri prin care statul va fi în măsură să-și îndeplinească îndatoririle constituționale față de cetățeni, inclusiv pe acelea de a asigura un nivel de trai decent ori de a crea condițiile necesare creșterii calității vieții, la care face trimitere autorul excepției.

Prin urmare, nu se poate reține că textele de lege criticate ar aduce vreo restrângere contrară limitelor prevăzute de art. 53 din Constituție drepturilor fundamentale invocate de autorul excepției.

În ceea ce privește conformitatea textelor de lege criticate cu dispozițiile constituționale privind așezarea justă a sarcinilor fiscale, Curtea constată că autorul excepției este nemulțumit, în realitate, de criteriile tehnice avute în vedere de legiuitor la stabilirea impozitelor. Atât timp, însă, cât prin această reglementare nu se contravine principiilor proporționalității și al echității în materie fiscală, instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța asupra criteriilor alese de legiuitor pentru stabilirea impozitelor, fără a aduce atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat.

În sfârșit, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 1 alin. (3), art. 52, 54, 57 și 154 din Constituție, Curtea observă că aceste texte constituționale nu au incidență în cauză, legătura lor, invocată de autorul excepției, cu prevederile de lege ce formează obiectul excepției pornind, în realitate, de la o eronată interpretare a conținutului acestor texte.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 248 lit. a) și b), art. 249 alin. (1), (2) și (4), art. 251—256 și ale art. 258—260 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Nica Leon în Dosarul nr. 7.711/300/2005 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 lit. c), art. 261, 263, 264 și 265 din Codul fiscal, excepție ridicată de Nica Leon în același dosar al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN

privind aprobarea Normelor de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de manager, persoană fizică, din spitalele publice

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale organizare, resurse umane, dezvoltare profesională și salarizare nr. E.N. 3.220 din 26 martie 2008,

în conformitate cu prevederile art. 179 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății publice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de manager, persoană fizică, din spitalele publice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.212/2006 privind aprobarea Normelor de organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea funcției de manager, persoană

fizică, din spitalele publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 11 octombrie 2006.

Art. 3. — Direcția generală organizare, resurse umane, dezvoltare profesională și salarizare va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 27 martie 2008.

Nr. 493.

ANEXĂ

NORME

de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de manager, persoană fizică, din spitalele publice

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentele norme reglementează selecționarea managerului, persoană fizică, care conduce un spital public din rețeaua Ministerului Sănătății Publice.

(2) Concursul de selecție a managerului de spital public se organizează la nivel central, în municipiul București, de către o comisie centrală de concurs numită prin ordin al ministrului sănătății publice, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii concursului.

Art. 2. — (1) Concursul de selecție cuprinde:

- studierea dosarului de candidat — etapă eliminatorie;
- concursul propriu-zis.

(2) În cadrul concursului propriu-zis candidații susțin următoarele probe de evaluare:

- test-grilă de verificare a cunoștințelor — eliminatoriu;
- susținerea proiectului de management;
- interviu de selecție.

(3) Concursul de selecție se finalizează, pentru fiecare post scos la concurs, cu ierarhizarea candidaților în ordinea descrescătoare a mediilor finale obținute în urma concursului și cu nominalizarea candidatului admis pe postul pentru care a concurat.

(4) Pentru a fi declarați „Admiși” candidații trebuie să obțină media finală de cel puțin 8,00, iar la fiecare probă de evaluare minimum nota 7,00.

Art. 3. — (1) Numirea în funcția de manager al spitalului public se face prin ordin al ministrului sănătății publice.

(2) Managerul încadrat în condițiile alin. (1) încheie contract de management cu Ministerul Sănătății Publice pe o perioadă de

maximum 3 ani. Contractul de management poate înceta înainte de termen, în urma evaluării anuale efectuate pe baza criteriilor de performanță stabilite prin ordin al ministrului sănătății publice.

Art. 4. — (1) În vederea organizării și desfășurării concursului de selecție, Ministerul Sănătății Publice publică în ziarul „Viața Medicală” anunțul de concurs cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii concursului de selecție.

(2) Anunțul de concurs cuprinde:

- posturile scoase la concurs;
- locul și perioada de desfășurare a concursului de selecție;
- criteriile de selecție;
- locul și perioada de înscriere;
- conținutul dosarului de înscriere;
- cuantumul sumei de participare la concurs.

(3) Temele-cadru pentru proiectul de management și bibliografia pentru concurs sunt stabilite de Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar, la solicitarea Ministerului Sănătății Publice. După ce sunt avizate de președintele comisiei centrale de concurs, temele-cadru și bibliografia sunt publicate, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii concursului, pe site-urile Școlii Naționale de Sănătate Publică și Management Sanitar: www.snspms.ro, www.drg.ro, www.incds.ro

(4) Cuantumul sumei de participare la concurs se stabilește prin ordin al ministrului sănătății publice.

CAPITOLUL II

Organizarea concursului de selecție

Art. 5. — (1) Comisia centrală de concurs are următoarea componență:

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

- a) președinte:
— un secretar de stat sau director general din Ministerul Sănătății Publice;
- b) membri:
— 1-2 reprezentanți ai Ministerului Sănătății Publice;
— 1-2 cadre didactice (profesor sau conferențiar) în specialitatea management din cadrul Facultății de Management a Academiei de Studii Economice București;
— un cadru didactic (profesor sau conferențiar) în specialitatea psihologie din cadrul Facultății de Psihologie și Științele Educației a Universității București;
— un reprezentant al Școlii Naționale de Sănătate Publică și Management Sanitar;
- c) secretariat:
— 1-2 persoane din cadrul Ministerului Sănătății Publice.

(2) După constituire, până la finalizarea concursului de selecție și soluționarea contestațiilor, comisia centrală de concurs își desfășoară activitatea în încăperi destinate special, dotate cu mijloace birotice și de securitate a informațiilor, asigurate de Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar.

Art. 6. — Nu pot face parte din comisia centrală de concurs și din comisia de soluționare a contestațiilor cei care declară ori despre care sunt informații certe că au rude sau afini până la gradul al IV-lea inclusiv în rândul candidaților.

Art. 7. — (1) Președintele comisiei centrale de concurs poartă întreaga răspundere pentru buna organizare și desfășurare a concursului, asigurarea legalității în ceea ce privește evaluarea candidaților, asigurarea șanselor egale pentru aceștia, securitatea conținutului probelor de evaluare și a documentelor elaborate de comisie și candidați în vederea evaluării și ierarhizării acestora.

(2) Președintele comisiei centrale de concurs stabilește:

- a) cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii concursului componența nominală a comisiei centrale de concurs și o supune aprobării ministrului sănătății publice;
- b) atribuțiile membrilor comisiei centrale de concurs, astfel încât să se asigure răspunderea personală a fiecăruia;
- c) componența nominală a comisiei de soluționare a contestațiilor și o supune aprobării ministrului sănătății publice, cu cel puțin 10 zile înainte de data începerii concursului.

Art. 8. — Atribuțiile comisiei centrale de concurs sunt:

- a) elaborarea anunțului de concurs și publicarea acestuia;
- b) avizarea temelor pentru proiectul de management și a bibliografiei pentru concurs, precum și dispunerea publicării lor pe internet;
- c) elaborarea de variante de întrebări pentru testul de verificare a cunoștințelor;
- d) preluarea și studierea dosarelor de înscriere ale candidaților;
- e) luarea în evidență a candidaților ale căror dosare au fost declarate „Admise”;
- f) instruirea candidaților înainte de începerea probelor de evaluare privind regulile ce trebuie respectate pe timpul desfășurării concursului;
- g) organizarea și desfășurarea probelor de evaluare;
- h) elaborarea documentelor necesare pentru derularea operativă a probelor de evaluare și pentru finalizarea concursului;
- i) înaintarea contestațiilor depuse la secretariatul comisiei centrale de concurs la comisia de soluționare a contestațiilor.

Art. 9. — (1) Comisia de soluționare a contestațiilor este formată din președinte și alți 2-3 membri ai comisiei, personal de specialitate.

(2) Atribuțiile președintelui comisiei de soluționare a contestațiilor sunt:

- a) pregătirea comisiei;

- b) înregistrarea contestațiilor primite de la comisia centrală de concurs;
- c) repartizarea sarcinilor ce revin fiecărui membru al comisiei;
- d) comunicarea deciziei de soluționare a contestațiilor.
- (3) Comisia soluționează contestațiile cu privire la respingerea dosarelor, la rezultatul testului-grilă și la rezultatul final al concursului. Deciziile comisiei de soluționare a contestațiilor sunt definitive.

CAPITOLUL III

Înscrierea candidaților

Art. 10. — La concursul de selecție se pot înscrie candidații care îndeplinesc, cumulativ, următoarele criterii:

- a) sunt absolvenți de învățământ universitar de lungă durată cu diplomă de licență sau echivalentă;
- b) sunt absolvenți ai „Cursului de management spitalicesc” organizat de Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar;
- c) au cel puțin 2 ani vechime în posturi prevăzute cu studii universitare de lungă durată, conform legii;
- d) nu sunt condamnați penal sau în curs de urmărire penală;
- e) sunt apti din punct de vedere medical (fizic și neuropsihic);
- f) nu au vârsta de pensionare, conform legii;
- g) au achitat suma de participare la concurs.

Art. 11. — Dosarul de înscriere trebuie să conțină următoarele documente:

- a) cererea de înscriere;
- b) copia actului de identitate;
- c) copia legalizată a diplomei de licență sau echivalente;
- d) copia legalizată a certificatului de absolvire a „Cursului de management spitalicesc”;
- e) curriculum vitae;
- f) copii ale diplomelor de studii și alte acte ce atestă efectuarea unor specializări, competențe/atestare etc. în domeniul managementului sanitar;
- g) adeverința care atestă vechimea în posturi cu studii universitare de lungă durată sau copie de pe carnetul de muncă, certificată „în conformitate cu originalul” de către conducerea unității;
- h) cazierul judiciar;
- i) adeverința din care rezultă că este apt medical, fizic și neuropsihic;
- j) declarația pe propria răspundere privind colaborarea cu securitatea înainte de anul 1989;
- k) declarația pe propria răspundere că nu este urmărit penal și nu are cunoștință că a început urmărirea penală asupra sa;
- l) copie legalizată a actelor (certificat de căsătorie etc.) prin care și-a schimbat numele, după caz;
- m) proiectul de management realizat de candidat;
- n) chitanța de plată a sumei de participare la concurs.

Art. 12. — (1) Dosarele de înscriere se depun la secretariatul comisiei centrale de concurs până la termenul stabilit pentru finalizarea înscrierilor, care nu poate fi mai târziu de 5 zile înainte de începerea concursului.

(2) Comisia centrală de concurs, în termen de 3 zile de la data finalizării înscrierilor, studiază dosarele depuse și stabilește pentru fiecare rezultatul prin înscrierea mențiunii „Admis” sau „Respins”.

(3) Rezultatul studierii dosarelor de înscriere se afișează la sediul secretariatului comisiei centrale de concurs.

(4) Candidații au dreptul să conteste rezultatul studierii dosarelor în termen de 24 de ore de la data afișării. Contestația se rezolvă de comisia de soluționare a contestațiilor în termen de 48 de ore de la data expirării termenului de depunere a acestora.

(5) Concursul de selecție este continuat numai de candidații ale căror dosare au fost declarate „Admise”.

(6) Candidaților al căror dosar a fost declarat „Respins” li se returnează 75% din suma de participare la concurs, în termen de 60 de zile de la data la care a fost declarat „Respins”.

CAPITOLUL IV

Desfășurarea concursului propriu-zis

Art. 13. — (1) Testul-grilă de verificare a cunoștințelor se elaborează de un colectiv de specialitate din cadrul comisiei centrale de concurs, stabilit de președintele comisiei.

(2) Testul-grilă are caracter eliminativ și se desfășoară pe durata a două ore.

(3) Testul-grilă conține 50 de întrebări, din care 40% din domeniul legislației specifice activității spitalului public și 60% din domeniul managementului sanitar.

(4) Fiecare întrebare are 4 variante de răspuns (a, b, c, d), din care:

a) 40% din totalul întrebărilor au un singur răspuns corect din 4 și se notează fiecare răspuns corect cu 0,2 puncte;

b) 60% din totalul întrebărilor au două răspunsuri corecte din 4 și se notează fiecare răspuns corect cu 0,1 puncte.

Art. 14. — (1) Colectivul stabilit de președintele comisiei centrale de concurs pentru elaborarea testului-grilă se întrunește cu cel mult 12 ore înaintea susținerii probei, în spații special destinate, care să asigure secretizarea activității și condițiile optime de lucru.

(2) La stabilirea testului-grilă se folosesc și variantele de întrebări elaborate de membrii comisiei centrale de concurs.

(3) Testul-grilă elaborat se multiplică, în prezența președintelui comisiei centrale de concurs, într-un număr de exemplare dublu față de numărul candidaților înscriși în concurs. După multiplicare testele-grilă se introduc în plicuri, câte unul pentru fiecare sală de concurs, și se sigilează. Fiecare plic va conține o rezervă egală cu numărul candidaților din sala respectivă.

(4) Persoanele care au participat la multiplicarea și sigilarea plicurilor cu testele-grilă nu pot să părăsească spațiile în care s-au desfășurat aceste activități până la începerea probei.

Art. 15. — Exigențe cu privire la elaborarea întrebărilor:

a) conținutul să fie clar exprimat, să fie exclusă orice ambiguitate sau capcană;

b) formularea să fie în strictă concordanță cu bibliografia stabilită pentru concurs;

c) gradul de complexitate a întrebărilor să fie de nivel mediu;

d) să acopere o arie cât mai extinsă a bibliografiei pentru concurs;

e) să poată fi rezolvate în timpul stabilit.

Art. 16. — (1) Pentru fiecare sală de concurs în care se desfășoară proba de test-grilă, Centrul Național de Perfecționare în Domeniul Sanitar, la solicitarea președintelui comisiei centrale de concurs, stabilește, cu cel mult 48 de ore înainte de începerea probei, responsabilul de sală.

(2) Responsabilul de sală are următoarele atribuții:

a) verifică sala de concurs, îndepărtând toate materialele care îi pot influența pe candidați în rezolvarea testului-grilă;

b) afișează la intrare tabelul nominal cu candidații, în ordine alfabetică, repartizați să susțină proba de evaluare în sala respectivă;

c) stabilește locul fiecărui candidat, în funcție de numărul curent din tabelul nominal;

d) verifică prezența și identitatea candidaților și le consemnează în documentele de evidență;

e) distribuie candidaților, la ora stabilită pentru începerea probei, câte un test-grilă;

f) precizează modul de completare de către candidați, în spațiul special destinat pe testul-grilă, a datelor de identificare ale acestora și ia măsuri de secretizare a testelor-grilă, până la

începerea probei. Pe fiecare test-grilă se aplică de către președintele comisiei centrale de concurs, până la finalizarea probei, ștampila specială de concurs sau cea stabilită de președintele comisiei centrale de concurs;

g) verifică existența unor semne distinctive pe teste, luând măsuri de anulare a celor descoperite cu asemenea semne prin înscrierea pe lucrare „ANULAT”, cu semnătura proprie, și asigură un nou test-grilă candidatului în cauză, cu respectarea transparenței acestei activități și a prevederilor lit. f). La fel se procedează și în cazul în care unii candidați doresc să își transcrie testul-grilă fără să depășească timpul afectat probei;

h) preia de la candidați, pe bază de semnătură, testele-grilă;

i) predă secretariatului comisiei centrale de concurs, pe bază de semnătură, în prezența a cel puțin unui supraveghetor și a 2 candidați, testele-grilă ale candidaților.

Art. 17. — (1) Supraveghetorii sunt numiți de Centrul Național de Perfecționare în Domeniul Sanitar, la solicitarea președintelui comisiei centrale de concurs, cu cel mult 48 de ore înainte de începerea probei, asigurându-se un supraveghetor la 20 de candidați, dar nu mai puțin de 3 pentru o sală.

(2) Supraveghetorii se subordonează responsabilului de sală și îndeplinesc sarcinile stabilite de acesta.

Art. 18. — Pe timpul desfășurării probei, responsabilii de săli și supraveghetorii nu rezolvă întrebări, nu dau indicații privind rezolvarea întrebărilor, nu permit intrarea în sală a altor persoane, cu excepția președintelui comisiei centrale de concurs.

Art. 19. — (1) Candidații au acces în sălile de susținere a testului-grilă cu 30 de minute înainte de deschiderea plicurilor cu teste, dar nu cu mai puțin de 15 minute, pe baza tabelelor aflate la responsabilii de săli și afișate la intrare și a actului de identitate.

(2) Candidații care nu se află în sălile de susținere a probei de evaluare în momentul deschiderii plicului cu testele-grilă pierd dreptul de participare la concurs.

(3) În sălile de concurs este interzisă utilizarea telefoanelor mobile.

Art. 20. — (1) La ora înscrisă pe plic responsabilul de sală deschide plicul cu teste-grilă în fața tuturor candidaților, le distribuie fiecărui candidat și stabilește ora de începere și de finalizare a probei.

(2) Din momentul deschiderii plicului cu teste-grilă, candidații nu pot părăsi sala de concurs decât după 30 de minute și numai după predarea lucrării. Pentru necesități fiziologice candidații pot părăsi sala de concurs numai însoțiți de 2 supraveghetori, iar timpul absenței din sală nu prelungește durata probei pentru candidații respectivi.

(3) Pentru rezolvarea testului-grilă candidații folosesc numai cerneală sau pastă de culoare albastră. Orice altă culoare decât cea albastră este interzisă, fiind considerată semn distinctiv.

Art. 21. — (1) După expirarea timpului, lucrările candidaților se preiau de secretariatul comisiei centrale de concurs, sub semnătură, și se repartizează pentru a fi evaluate de membrii comisiei centrale de concurs, nominalizați de președintele comisiei.

(2) Fiecare test-grilă este evaluat, independent, de către două persoane și se apreciază separat, conform grilei de corectare aprobate de președintele comisiei centrale de concurs. Punctajul maxim este de 10 puncte, corespunzător notei 10.

(3) În situația în care există diferențe între punctajele acordate de cei 2 evaluatori, președintele comisiei centrale de concurs stabilește un alt membru al comisiei care, în prezența celor care au evaluat testul-grilă, reverifică și stabilește punctajul definitiv.

Art. 22. — (1) Rezultatul testului-grilă se comunică prin afişare la sediul comisiei centrale de concurs, în termen de 24 de ore de la finalizarea probei, dar nu mai târziu de 48 de ore.

(2) Sunt declarați „Respinși” candidații care au obținut la testul-grilă de verificare a cunoștințelor o notă mai mică de 7,00 sau un număr de puncte echivalent cu aceasta, fiind scoși din concurs și nemaiputându-se prezenta la susținerea probelor prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) și c).

(3) Candidații au dreptul să conteste rezultatul testului-grilă în termen de 24 de ore de la data afişării. Contestația se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor, în timp de 24 de ore de la data expirării termenului de depunere a acestora.

Art. 23. — (1) Proiectul de management urmărește modul în care candidatul analizează și propune soluții de rezolvare a temei date, utilizând aparatul științific și conceptual specific.

(2) Tema aleasă de candidat pentru proiectul de management vizează spitalul public pentru care candidează. Informațiile necesare pentru realizarea proiectului trebuie să fie libere la publicare și obținute în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(3) La cererea candidaților, autoritățile de sănătate publică sau Ministerul Sănătății Publice, după caz, pun la dispoziția acestora, în maximum 3 zile de la data solicitării, copii ale bugetului de venituri și cheltuieli aprobat, structura organizatorică aprobată și structura de personal la data solicitării, aferente unităților sanitare la care sunt înscriși candidații.

Art. 24. — (1) Candidații își aleg tema pentru proiectul de management, pe care îl depun odată cu înscrierea la concurs.

(2) Proiectul de management trebuie să fie realizat individual de către candidat și să rezolve problemele solicitate într-un volum de maximum 8-10 pagini, tehnoredactate pe calculator, cu font de 14.

(3) Proiectele sunt evaluate, până la data susținerii orale de către candidat, de către un colectiv de specialiști stabilit de președintele comisiei centrale de concurs dintre membrii comisiei de concurs.

(4) Fiecare lucrare este notată, independent, de către minimum două persoane, conform grilei de punctare stabilite de Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar. Nota finală, cu două zecimale, este media notelor acordate de fiecare evaluator.

(5) Grila de punctare a proiectelor de management este elaborată de Școala Națională de Sănătate Publică și Management Sanitar și publicată pe site-urile sale, după încheierea perioadei de înscriere a candidaților.

(6) În cazul în care există diferențe mai mari de un punct între notele acordate de cei 2 evaluatori, proiectul de management este încredințat altui specialist care, în prezența celor care au evaluat lucrarea, reverifică și stabilește nota finală.

Art. 25. — (1) Susținerea proiectului de management se face în plenul comisiei centrale de concurs, pe durata a maximum 15 minute, plus 5 minute acordate pentru răspunsurile la întrebările adresate de membrii comisiei de concurs.

(2) Nota acordată inițial poate fi mărită sau micșorată în funcție de modul de susținere a lucrării și de răspunsurile date membrilor comisiei centrale de concurs.

(3) În urma susținerii orale a proiectului de management, membrii comisiei centrale de concurs stabilesc nota definitivă pentru această probă de evaluare.

Art. 26. — (1) Interviu de selecție are scopul de a permite membrilor comisiei centrale de concurs să constate, analizând și rezultatele obținute la probele de evaluare susținute anterior, dacă respectivul candidat își va putea îndeplini obligațiile în noua funcție și dacă este cel mai potrivit pentru acest post.

(2) Fiecare membru al comisiei centrale de concurs, după finalizarea interviului, întocmește „Fișa interviului de selecție” (conform anexei).

(3) Nota finală, cu două zecimale, este media notelor acordate de fiecare membru al comisiei centrale de concurs în fișă.

Art. 27. — (1) Interviu de selecție se desfășoară pe durata a maximum 15 minute, în plenul comisiei centrale de concurs.

(2) În cadrul interviului de selecție se pot adresa candidatului următoarele categorii de întrebări:

a) întrebări deschise — cu scopul de a atrage mai multe informații de la candidat, dezvoltând datele furnizate prin curriculum vitae (de exemplu: *Ce puteți să spuneți despre* ?);

b) întrebări închise — cu scopul de a clarifica unele fapte, evenimente sau situații (de exemplu: *Ați condus un colectiv de muncă/echipă vreodată ?*);

c) întrebări ipotetice — cu scopul de a evalua răspunsurile candidatului asupra unor anumite situații sau evenimente ipotetice (de exemplu: *În cazul în care sunteți angajat, cum ați proceda în administrarea cheltuielilor legate de personal ?*);

d) întrebări de probă — cu scopul de a clarifica unele aspecte prezentate de candidat prin revenirea la subiectul anterior (de exemplu: *Am dori să revenim la subiectul anterior. Spuneți că*).

(3) Nu se adresează candidatului întrebări referitoare la opiniile sale politice, activitatea sindicală, religie, etnie, sex, stare materială și origine socială.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 28. — (1) Media finală a fiecărui candidat se calculează, cu două zecimale, ca medie aritmetică a notelor obținute la testul-grilă, proiectul de management și interviul de selecție.

(2) În baza mediilor finale ale candidaților se întocmesc, pentru fiecare post scos la concurs, în ordine descrescătoare, listele finale ale concursului de selecție.

(3) La medii egale, departajarea candidaților se face după media obținută la testul-grilă, iar la menținerea egalității, după nota obținută la interviul de selecție.

Art. 29. — (1) Comunicarea rezultatelor finale se face prin afişare la sediul Școlii Naționale de Sănătate Publică și Management Sanitar, în termen de 24 de ore de la finalizarea concursului.

(2) Mediile finale obținute de candidați sunt valabile pentru stabilirea ordinii de clasificare numai la postul pentru care aceștia au candidat.

(3) Candidații au dreptul să conteste rezultatul final al concursului, cu excepția interviului de selecție, în termen de 24 de ore de la data afişării. Contestația se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor, în termen de 48 de ore de la data expirării termenului de depunere a acestora la secretariatul comisiei centrale de concurs. Modul de soluționare a contestațiilor se afișează la sediul comisiei centrale de concurs.

Art. 30. — (1) În termen de 48 de ore de la finalizarea concursului și rezolvarea contestațiilor, președintele comisiei centrale de concurs propune ministrului sănătății publice validarea concursului și emiterea ordinelor de încadrare pentru cei declarați „Admiși”.

(2) Dosarele de înscriere, lucrările scrise ale candidaților, precum și toate documentele întocmite pentru organizarea și desfășurarea concursului se păstrează în arhiva Ministerului Sănătății Publice și au regimul documentelor de personal și învățământ.

Art. 31. — Anexa face parte integrantă din prezentele norme.

ROMÂNIA
MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE
Comisia centrală de concurs

FIȘA INTERVIULUI DE SELECȚIE

Candidat

Postul solicitat

Data interviului

Intervievator

1. Aptitudini de comunicare	— Excelente (10—9,50) — Foarte bune (9,49—9,00) — Acceptabile (8,99—7,00) — Minime (6,99—5,00) — Insuficiente (4,99—1,00)
2. Aptitudini și cunoștințe manageriale	— Excelente, capabil să își asume postul fără o pregătire prealabilă (10—9,50) — Foarte bune, este necesară puțină pregătire (9,49—9,00) — Bune, are cunoștințe elementare, dar este capabil să învețe (8,99—7,00) — Necesită multă pregătire (6,99—5,00) — Nu are aptitudini manageriale (4,99—1,00)
3. Ambiții profesionale	— Fixează obiective foarte ambițioase (10—9,50) — Scopuri de nivel înalt (9,49—9,00) — Obiective de nivel mediu (8,99—7,00) — Obiective limitate, nu este foarte ambițios (6,99—5,00) — Se bazează pe alții prea des, obiective minime (4,99—1,00)
4. Motivare	— Motivare excelentă, dorință puternică de a munci (10—9,50) — Foarte interesat de post; pune multe întrebări (9,49—9,00) — Dorință de a munci (8,99—7,00) — Puțin interesat de post (6,99—5,00) — Nu este interesat de post, impasibil (4,99—1,00)
5. Potrivire de post	— Excelent pentru acest post (10—9,50) — Foarte bun pentru acest post (9,49—9,00) — Satisfăcător pentru acest post (8,99—7,00) — Incert pentru acest post (6,99—5,00) — Nesatisfăcător pentru acest post (4,99—1,00)
6. Autocontrol	— Are o excelentă abilitate de a se controla (10—9,50) — Siguranță de sine, încredere în capacitatea sa de a rezolva problemele (9,49—9,00) — Autocontrol mediu (8,99—7,00) — Pare suprasolicitat, nervos (6,99—5,00) — Greoi, pare preocupat, îngrijorat (4,99—1,00)
7. Impresie generală	— Excelentă (10-9,50) — Foarte bună (9,49—9,00) — Bună (8,99—7,00) — Satisfăcătoare (6,99—5,00) — Nesatisfăcătoare (4,99—1,00)

Solicitantul este un candidat *):

- FOARTE POTRIVIT (10—9,50)
- POTRIVIT (9,49—9,00)
- DESTUL DE POTRIVIT (8,99—7,00)
- POSIBIL, DAR PENTRU UN ALT POST (6,99—5,00)
- NEPOTRIVIT (4,99—1,00)

Evaluator,

.....
(semnătura)

.....
(data)

*) Se trece nota finală a interviului de selecție, calculată, cu două zecimale, ca medie aritmetică a notelor acordate la fiecare dintre cei 7 indicatori evaluați.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE

— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5948368280052